

paraphyse
sterk vergroot

Afmetingen van de apotheciën van 2 tot 4 mm. De asci zijn 110 - 125 x 8-9 μ ; de top kleurt zich fraai blauw met Lugol's oplossing. Ze bevatten acht kleurloze ascosporen, welke 1-cellig en spoelvormig zijn, 14 - 16 x 5 - 6 μ meten, en bovendien voorzien van 2 of 3 plasmadruppels. De paraphysen zijn draadvormig, aan de top verdikt en haakvormig omgebogen.

Groeiplaats onder Pinus sylvestris, boswachterij "Dorst", (Herbarium Gremmen no. 1808).

Literatuur

Bride, A (1956) Une Peziza hivernale: Plectania (Sarcoscypha) coccinea. Bull. trim. Soc. d'Hist. Nat. du Doubs, no. 7.

Gremmen, J. (1949) De imperfecte vorm van Desmazierella acicola Lib.

Fungus, 19: 32-35.

Nannfeldt, J.A. (1949) Contributions to the mycoflora of Sweden. 7. A new winter Discomycete, Urnula hiemalis Nannf. n.sp. and a short account of the Swedish species of Sarcoscyphaceae.

Svensk Bot. Tidskr. 43 : 468 - 484.

EEN ILLUSIE MINDER.

In De Levende Natuur (45: 202, fig. 2. 1941) vermeldde A.G.M. Garjeanne de vondst van Sarcosphaera coronaria, een vermelding die alleszins de moeite waard is even besproken te worden.

Om met de naam te beginnen, Sarcosphaera coronaria is

nog steeds een bekende klank, want het duurt vaak heel lang voordat men zich aan een andere naam gewend heeft. De juiste naam echter is Sarcosphaera dargelasii (Gachet) Nannf.

Garjeanna schreef, dat hij de soort in een Venlose kleigroeve in de maand oktober aantrof. Aangezien zijn artikel in april 1941 verscheen, neem ik aan, dat hij oktober 1940 bedoelde. Zijn beschrijving is summier, maar bevat enkele bruikbare gegevens: " stervormig ingesneden rand een grote Peziza ongeveer de kleur van gekookte lever ... van de beharing, die oorspronkelijk aanwezig geweest moet zijn, was niets meer over" De foto, die de bekerzwam op ware grootte weergeeft, toont enkele exemplaren met een diameter van ongeveer 14-27 mm. Het is duidelijk, dat het jonge apothecium bolvormig en gesloten moet zijn geweest, en bij rijping stervormig opensplijt. Een vrij jong exemplaar laat nog de onregelmatig ingesneden rand zien, bij twee oudere is de rand verder open-gespleten in zes grote, gedeeltelijk afgebroken, slippen.

Bovenstaande gegevens zijn ruim voldoende om te kunnen aantonen, dat Garjeanne beslist iets anders heeft gevonden.

Uit de literatuur blijkt namelijk, dat Sarcosphaera dargelasii een soort is, die in de laagvlakte in het voorjaar, in de bergstreken in de zomer verschijnt. De soort is inderdaad groot, varieert n.l. van 5-15 cm. Bij rijpheid scheurt het apothecium in (6)7-8(10) grote slippen uiteen. De kleur is wit, vuil wittig, of gelig wit aan de buitenzijde, terwijl het hymenium (de binnenkant) eerst bleek is maar bij rijping verandert in roze-lila, violet of purperbruin. Een van deze kleuren zou Garjeanne ongetwijfeld bij het jongere exemplaar opgemerkt moeten hebben. Dat exemplaar zou bovendien zeker nog viltig behaard moeten zijn geweest. De standplaats, kleigrond, zou kunnen kloppen voor Sarcosphaera dargelasii, maar waar Garjeanne voor de omgevende vegetatie behalve kruiden slechts enkele wilgensoorten, struikhei en brem opgeeft, vermelden